

ЧЕМЕРОВЕЦЬКИЙ МЕДИЧНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

ПОГОДЖЕНО

Гарант освітньо-професійної програми
«Лікувальна справа»

_____ Альона ДИКУНЕЦЬ
«__» _____ 2024р.

ЗАТВЕРДЖУЮ

Заступник директора з навчальної роботи
_____ Інна БЕРЛАДІН

«__» _____ 2024р.

СИЛАБУС освітнього компонента

Історія медицини

(назва навчальної дисципліни)

освітній рівень: **фахова передвища освіта**

(назва освітнього рівня)

освітньо-професійний ступінь: **фаховий молодший бакалавр**

(назва освітньо-професійного ступеня)

спеціальність: **223 Медсестринство**

(шифр, назва спеціальності)

освітньо-професійна програма: **лікувальна справа**

(назва освітньо-професійної програми)

вид освітньої компоненти: **вибіркова**

Розробники:

Олеся КУЦА – викладач історії медицини та медсестринства.

кваліфікаційна категорія – перша.

РОЗГЛЯНУТО І СХВАЛЕНО

на засіданні циклової комісії

**освітніх компонентів, що формують спеціальні
компетентності терапевтичного профілю**

(назва ЦК)

Протокол від _____ 2024 р. №

Голова ЦК _____ Оксана КУЗНЯК

ПРОЛОНГОВАНО

на 202_ -202_ навчальний рік

Протокол від «__»__ 20__ р. №__

Голова ЦК _____ Оксана КУЗНЯК

202_ -202_ навчальний рік

Протокол від «__»__ 20__ р. №__

Голова ЦК _____ Оксана КУЗНЯК

на 202_ -202_ навчальний рік

Протокол від «__»__ 20__ р. №__

Голова ЦК _____ Оксана КУЗНЯК

на 202_ -202_ навчальний рік

Протокол від «__»__ 20__ р. №__

Голова ЦК _____ Оксана КУЗНЯК

СИЛАБУС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Історія медицини

1. Загальна інформація про освітній компонент	
Спеціальність	223 Медсестринство
Освітньо-професійна програма	Лікувальна справа
Освітньо-професійний ступінь	фаховий молодший бакалавр
Статус дисципліни	вибіркова
Мова викладання	українська
Курс / семестр	2 курс / IV семестр
Кількість кредитів ЄКТС	3
Розподіл за видами занять та годинами навчання	Лекції - 12 год.
	Семінарські - 38 год.
	Самостійна робота – 40 год.
Форма підсумкового контролю	Дифзалік
Циклова комісія	Циклова комісія освітніх компонентів, що формують спеціальні компетентності терапевтичного профілю
Викладач (-і)	Олеся КУЦА - спеціаліст першої категорії.
Контактна інформація викладача (-ів)	електронна адреса olesakuca20@gmail.com
Дні занять	За розкладом, відповідно до графіка освітнього процесу
Консультації	аудиторія 33

2. Анотація освітнього компонента

Історія медицини є інтегрованою вибірковою дисципліною, яка, відповідно до освітньо-професійної програми «Лікувальна справа», формує частину загальних компетентностей.

Грунтується на вивченні загальної історії та тісно з нею пов'язана, вивчає розвиток медичних знань у людському суспільстві в цілому, дає можливість глибше ознайомитися з особливостями становлення медицини у світі та Україні. Вивчення дисципліни дає можливість простежити в історичній послідовності зміни в медичній сфері, допомагає правильно розуміти сучасний стан медицини, передбачити перспективи їх розвитку.

3. Мета та завдання освітнього компонента

Основними завданнями вивчення дисципліни є: достовірне висвітлення історії медицини; вивчення історії світової вітчизняної медицини, її позитивних традицій; розвиток медичної науки впродовж усієї історії людства, а також перспективи розвитку сучасної медицини.

Згідно з вимогами освітньої програми здобувачі освіти повинні знати:

- основні етапи розвитку медицини у зв'язку з розвитком і зміною суспільно-економічних формацій, загальну періодизацію та хронологію розвитку медицини;
- основні епохи, періоди в історії медицини;
- фактори, що впливають на історію та розвиток медицини і досягнення медицини на різних етапах розвитку світової історії;
- вклад видатних діячів світової та української медичної науки в національну і світову медицину;

- проблеми розвитку охорони здоров'я та сестринської справи в Україні, світі;
- визначення особливостей природничо-наукових і медичних знань,
- характерні риси розвитку лікування в різні періоди історії;
- вміти: - правильно інтерпретувати та аналізувати розвиток медицини в історичній ретроспективі;
- трактувати основні історико-медичні події;
- застосовувати знання при вирішенні професійних проблем;
- сприяти духовному відродженню української медицини;
- поглиблювати свої знання в медицині;
- орієнтуватися в сучасних проблемах охорони здоров'я і сприяти їх вирішенню.

4. Пререквізити та постреквізити

Пререквізити: Знання з історії України, всесвітньої історії, світової літератури, культурології, біології, хімії та загального догляду за хворими, латинської мови, психології, фармакології.

Постреквізити: Терапія, педіатрія, хірургія, інфекційні хвороби, геронтологія, геріатрія та паліативна медицина, медична і соціальна реабілітація.

5. Компетентності

Інтегральна компетентність:

Загальні компетентності

ЗК 1. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК 2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

ЗК 3. Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем.

ЗК 4. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК 5. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК 6. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК 8. Здатність до міжособистісної взаємодії.

Спеціальні компетентності

СК 5 Здатність до динамічної адаптації та саморегуляції у важких життєвих і професійних ситуаціях з урахуванням механізму управління власними емоційною, мотиваційно-вольовою, когнітивною сферами.

СК 8 Здатність до використання інформаційного простору та сучасних цифрових технологій в професійній медичній діяльності.

СК 14 Здатність до дотримання принципів медичної етики та деонтології.

СК 12 Здатність до безперервного професійного розвитку фахівців у сфері охорони здоров'я (освіта впродовж життя).

6. Програмні результати навчання

РН 1. Вільно спілкуватися державною та іноземною мовами для комунікації, ведення медичної та іншої ділової документації.

РН 2. Застосовувати сучасні цифрові та комунікативні технології для пошуку інформації та документування результатів професійної діяльності

РН 6. Обирати тактику спілкування з пацієнтами та членами їхніх родин, колегами, дотримуючись принципів професійної етики, толерантної та неосудної поведінки при здійсненні професійної діяльності, з урахуванням соціальних, культурних, гендерних та релігійних відмінностей.

7. Зміст освітнього компонента

7.1. Тематичний план освітнього компонента

№	Тема	Загальна	З них
---	------	----------	-------

з/п		кількість годин	теоретичні заняття	практичні заняття	самостійна робота
1	Вступ в історію медицини. Медицина первісного суспільства.	8	2	2	4
2	Медицина стародавнього світу	12	2	6	4
3	Розвиток наукової медицини Візантії, Сходу, Тибету та середньовічної Європи	10	2	4	4
4	Медицина України часів Київської Русі	4	2	2	-
5	Медична наука в епоху Відродження (XIV-XVII ст.) Розвиток медицини в XVII та XVIII ст.	24	2	6	16
6	Медицина та медсестринство XIX ст. Медицина та медсестринство XX і на початку XXI ст	34	2	18	12

7.2. Теми лекційних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Рекомендовані джерела
1	Вступ в історію медицини. Медицина первісного суспільства.	2	Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль: Лілея, 2004. Шегедин М.Б., Мудрик Н.О. Історія медицини та медсестринства. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2003
2.	Медицина стародавнього світу	2	Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль: Лілея, 2004. Шегедин М.Б., Мудрик Н.О. Історія медицини та медсестринства. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2003
3.	Розвиток наукової медицини Візантії, Сходу, Тибету та середньовічної Європи	2	Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль: Лілея, 2004. Шегедин М.Б., Мудрик Н.О. Історія медицини та медсестринства. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2003
4.	Медицина України часів Київської Русі	2	Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль: Лілея, 2004. Шегедин М.Б., Мудрик Н.О. Історія медицини та медсестринства. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2003
5.	Медична наука в епоху Відродження (XIV-XVII ст.) Розвиток медицини в XVII та XVIII ст.	2	Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль: Лілея, 2004. Шегедин М.Б., Мудрик Н.О. Історія медицини та медсестринства. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2003
6.	Медицина та медсестринство XIX ст. 8. Медицина та медсестринство XX і на початку XXI ст	2	Інтернет-ресурси

7.3. Теми практичних занять

№	Назва теми	Кількість	Рекомендовані джерела
---	------------	-----------	-----------------------

з/п		годин	
1.	Історія медицини первісного суспільства	2	Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль: Лілея, 2004. Шегедин М.Б., Мудрик Н.О. Історія медицини та медсестринства. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2003
2.	Медицина Стародавньої Греції та Риму.	2	Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль: Лілея, 2004.
3.	Медицина Єгипту, Індії. Китайська медицина.	2	Шегедин М.Б., Мудрик Н.О. Історія медицини та медсестринства. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2003
4.	Розвиток наукової медицини Візантії, Сходу, Тибету	2	Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль: Лілея, 2004.
5.	Медицина у середньовічній Європі	2	Шегедин М.Б., Мудрик Н.О. Історія медицини та медсестринства. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2003
6.	Медицина України часів Київської Русі	2	Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль: Лілея, 2004.
7.	Медицина в епоху Відродження	2	Шегедин М.Б., Мудрик Н.О. Історія медицини та медсестринства. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2003
8.	Медична наука в Європі	2	Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль: Лілея, 2004.
9.	Медицина України в XIV – XVII ст	2	Шегедин М.Б., Мудрик Н.О. Історія медицини та медсестринства. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2003
10.	Розвиток медицини в Україні в XVIII ст	2	Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль: Лілея, 2004.
11.	Медицина та медсестринство в XIX ст. у світі	2	Шегедин М.Б., Мудрик Н.О. Історія медицини та медсестринства. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2003
12.	Медицина та медсестринство в XIX ст. в Україні	2	Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль: Лілея, 2004.
13.	Медицина та медсестринство в XX і на початку XXI ст	2	Шегедин М.Б., Мудрик Н.О. Історія медицини та медсестринства. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2003
14.	Розвиток сестринської справи на українських землях.	2	Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль: Лілея, 2004.
15.	Історія медицини у Новітній період	2	Шегедин М.Б., Мудрик Н.О. Історія медицини та медсестринства. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2003
16.	Досягнення в галузії біології й медицини	2	Інтернет-ресурси
17.	Медицина та медсестринство XIX—XXI ст.	2	Інтернет-ресурси
18.	Розвиток сестринської справи на українських землях.	2	Інтернет-ресурси
19.	Історія медицини регіону та навчального закладу	2	Інтернет-ресурси

7.4. Теми для самостійної роботи

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Рекомендований вид роботи
1	Хвороби первісних людей	4	(підготувати мультимедійну презентацію)
2	Медичні знання трипільців, скіфів, слов'янських племен	4	(скласти таблицю)
3	Боротьба з епідеміями у середньовічній Європі	4	(визначити основні методи боротьби)
4	Становлення ембріології і клінічної медицини	4	(скласти конспект)
5	Діяльність Георгія (Юрія) Дрогобича	4	(скласти хронологічну таблицю діяльності)
6	Києво-Могилянська академія – центр формування медичної культури на українських землях	4	(опрацювати біографічні дані випускників – видатних медиків)
7	Томас Сиденгам – основоположник клінічної медицини	4	(підготувати мультимедійну презентацію)
8	Флоренс Найтінгейл, Марія Терезія у становленні медичної освіти	3	(підготувати доповідь)
9	Медична етика і деонтологія в сучасному світі. Біоетика	3	(підготувати мультимедійну презентацію)
10	Нобелівські лауреати в галузі медицини початку ХІ ст.	3	(скласти таблицю)
11	Роль Андрея Крупинського у розвитку західноукраїнської медицини	3	(скласти хронологічну таблицю діяльності).

8. Методи навчання

При роботі із здобувачами використовуються наступні методи: підготовка доповідей та проектів, гейміфікація, аналіз помилок, брейнстормінг, коментування, оцінка (або самооцінка) дій учасників, дискусія із запрошеними фахівцями, ділова (рольова) гра, майстер-класи, метод ментальних карт, моделювання, експерименти, пошук і дослідження, навчальні дискусії, проблемні ситуації, проблемний (проблемно-пошуковий) метод, професійно-орієнтовані ділові ігри, тренінги індивідуальні та групові (як окремих, так і комплексних навичок), робота в малих групах, метод аналізу і діагностики ситуації, метод проектів, навчальні дискусії, моделювання, пошук і дослідження, метод інтерв'ю (інтерв'ювання), творчі завдання, публічний виступ, скрайбінг.

9. Форми контролю

вхідний контроль (діагностика вихідного рівня знань здобувачів фахової передвищої освіти);
поточний контроль (діагностика якості засвоєння матеріалу здобувачами освіти з окремих тем та змістових модулів);
підсумковий контроль (загальна діагностика якості знань та навичок здобувачів освіти).
- усний контроль;
- письмовий контроль;
- тестовий контроль;
- практична перевірка;
- самоконтроль;
- самооцінка.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми, а також під час індивідуальної роботи викладача зі здобувачем освіти для тих тем, які здобувач вищої освіти опрацьовує самостійно та вони не входять до структури практичного заняття.

10. Критерії оцінювання результатів навчання

Загальні критерії оцінювання знань, умінь здобувачів освіти з дисциплін природничо-наукової, професійної та практичної підготовки проводиться за чотирибальною системою.

2.6.1. Оцінка знань і вмінь здобувачів освіти з природничо-наукової, професійної та практичної підготовки проводиться за чотирибальною системою.

2.6.2. Критерії оцінювання теоретичних знань здобувачів освіти

Оцінка	Загальні критерії оцінювання навчальних досягнень здобувачів освіти
5 «відмінно»	Глибоке і повне опанування змістом навчального матеріалу, в якому здобувач освіти легко орієнтується, володіння понятійним апаратом, уміння пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, висловлювати і обґрунтовувати свої судження; грамотний, логічний виклад відповіді, вірне використання медичної термінології, міжпредметних зв'язків.
4 «добре»	Повне засвоєння навчального матеріалу, володіння понятійним апаратом, орієнтування у вивченому матеріалі, свідоме використання знань для вирішення практичних завдань, грамотний виклад відповіді, але у змісті і формі відповіді наявні окремі неточності (похибки).
3 «задовільно»	Знання і розуміння основних положень навчального матеріалу загалом, однак, при цьому виклад його неповний, непослідовний, допускаються неточності у визначенні понять, термінів та при використанні знань для вирішення практичних клінічних завдань, невміння доказово обґрунтовувати свої судження.
2 «незадовільно»	Розрізнені, безсистемні знання, здобувач освіти майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, хаотично і невпевнено викладає матеріал, допускаються помилки у визначенні понять, термінів, перекошується їхній зміст, відсутні міжпредметні зв'язки.

Оцінка тестового контролю знань **при чотирибальній шкалі** здійснюється за наступними критеріями:

Кількість правильних відповідей (у %)	Оцінка
90-100	5
75-89	4
50-74	3
до 50	2

2.6.3. Критерії оцінювання знань, здобувачів освіти на практичному занятті з клінічних дисциплін.

Оцінка	Загальні критерії оцінювання навчальних досягнень здобувачів освіти
2 «незадовільно»	Виставляється в разі, коли здобувач освіти виявив неспроможність висвітлити питання чи питання висвітлені неправильно, безсистемно, з грубими помилками, відсутні розуміння основного змісту питань, висновки, узагальнення. Неспроможність використовувати знання при вирішенні практичних завдань, наявність грубих помилок при виконанні практичних навичок або навіть однієї помилки, що призведе до значного погіршення стану здоров'я та загрози життю пацієнта.

3 «задовільно»	Виставляється в тому разі, коли здобувач освіти у цілому оволодів змістом питань з даної теми, виявляє знання теоретичного матеріалу, законодавства та навчальної літератури, намагається аналізувати факти, клінічні ситуації, робити висновки й виконувати практичні завдання. Але на занятті поводить себе пасивно, відповідає лише за викликом викладача, припускається грубих помилок при висвітленні теоретичного матеріалу, при вирішенні клінічних задач, в показаннях та протипоказаннях до виконання маніпуляцій. В цілому виконує практичні навички відповідно до алгоритму, але допускає значні помилки, що можуть вплинути на стан здоров'я пацієнта та на кінцевий результат.
4 «добре»	Виставляється, якщо здобувач освіти активно працює впродовж практичного заняття, питання висвітлені повно, викладення матеріалу логічне, обґрунтоване фактами, з посиланнями на відповідні нормативні документи та літературні джерела, висвітлення питань завершене висновками, здобувач освіти виявив уміння аналізувати факти й події, а також виконувати навчальні завдання. Але у відповідях допущені неточності, деякі незначні помилки при вирішенні клінічних ситуацій, правильно висвітлює показання та протипоказання до виконання маніпуляцій, демонструє ефективне використання маніпуляційної техніки, високий рівень засвоєння практичних навичок у відповідності до алгоритму але допускає 1-2 незначні помилки, що не впливають на стан здоров'я пацієнта та на кінцевий результат.
5 «відмінно»	Виставляється, якщо здобувач освіти активно працює впродовж усього практичного заняття, дає повні відповіді на запитання викладача у відповідності з планом практичного заняття і показує при цьому глибоке оволодіння теоретичним матеріалом, обґрунтоване фактами, з посиланнями на відповідні нормативні документи та літературні джерела, здатний висловити власне ставлення до альтернативних міркувань з даної проблеми, проявляє вміння самостійно та аргументовано доносити навчальний матеріал, аналізувати клінічні ситуації, робити самостійні узагальнення й висновки, правильно висвітлює показання та протипоказання до виконання маніпуляцій, демонструє ефективне використання маніпуляційної техніки, високий рівень засвоєння практичних навичок, виконання їх без помилок у відповідності до алгоритму або допускаючи не більше однієї помилки, яка не впливає на стан здоров'я пацієнта та на кінцевий результат.

Перелік практичних навичок та вмінь до вивчення курсу

1. Бути ознайомленим з класичними зразками світової медичної літератури, а також роботами вітчизняних і зарубіжних дослідників з історії медицини і медсестринства.
2. Засвоїти основні поняття історико-медичного характеру.
3. Оволодіти інформаційним мінімумом з історії медицини та медсестринства (факти, дати, персоналії, відкриття тощо).
4. Уміти застосовувати історико-аналітичний підхід, історичний метод при оцінці розвитку медицини в різні епохи.
5. Використовувати знання з історії медицини для професійного вдосконалення і самовиховання.
6. Оволодіти методикою дослідницької роботи.
7. Навчитися працювати з довідковою літературою, складати бібліографію по темі.
8. Аналізувати першоджерела, реферувати, аналізувати і узагальнювати наукову літературу.
9. Формулювати проблему, мету і висновки дослідження.
10. Виступати перед аудиторією, вести дискусію
11. Зрозуміти загальні закономірності розвитку медичних знань у людському суспільстві на етапах його історичного розвитку.
12. Аналізувати і конспектувати писемні джерела з історії медицини.
13. Оцінювати значення подій в історії медицини і внесок історичних постатей;

14. Знати головні директивні документи з реформування системи охорони здоров'я України і особливості їх реалізації в регіоні.
15. Працювати з довідковою літературою.
16. Знати головні директивні документи з реформування системи охорони здоров'я України і особливості їх реалізації в регіоні.
17. Виступати перед колегами з повідомленнями про особливості реформування системи охорони здоров'я України.

11. Перелік питань для проведення підсумкового контролю

1. Історія медицини як наука і предмет викладання.
2. Джерела та принципи вивчення історії людства і медицини.
3. Історія медицини загальна та спеціальна.
4. Хвороби первісних людей.
5. Розвиток медицини в період первісного ладу.
6. Медицина трипільців, скіфів, слов'янських племен.
7. Медицина стародавнього світу (Єгипту, Індії, Китаю, Греції, Риму).
8. Видатні лікарі-філософи: Гіппократ, Цельс, Гален.
9. Медицина середньовіччя (Візантії, Сходу, Тибету, середньовічної Європи).
10. Авіцена - глава лікарів, найвидатніший вчений середніх віків.
11. Схоластична медицина Західної Європи часів середньовіччя.
12. Медицина Західної Європи епохи Відродження.
13. Надання медичної допомоги під час хрестових походів.
14. Боротьба з епідеміями інфекційних захворювань у XII-XVI століттях.
15. Лікарі-новатори: Парацельс, Френсіс Бекон, Андреас Везалій, Вільям Гарвей, Амбруаз Паре.
16. Медицина України часів Київської Русі.
17. Становлення монастирської медицини. Відомі монахи-лічці. Зародження лікарської етики.
18. Євпраксія Мстиславівна та її трактат «Мазі».
19. Цехова медицина.
20. Медична допомога в козацькому війську. Організація шпиталів у Запорізькій Січі.
21. Періодизація й хронологія Нового часу.
22. Лейденська школа. Ятрохіміки.
23. Медицина на західноукраїнських землях. Перші дипломовані лікарі.
24. Роль Андрея Крупинського в розвитку медицини в Україні.
25. Києво-Могилянська академія.
26. Прикази громадського опікування. Повітові лікарі. Єлисаветградська медико-хірургічна школа.
27. Відкриття клітини. Целюлярна патологія. Експериментальні дослідження.
28. Флоренс Найтінгейл - засновниця наукової підготовки медичних сестер.
29. Створення Товариства Червоного Хреста, його значення у відкритті шкіл сестер милосердя.
30. Становлення й розвиток вищої медичної освіти.
31. Внесок українських лікарів у проведенні реформи вищої медичної освіти в Російській державі кінця XVIII століття. Медичні факультети університетів України.
32. Земська медицина.
33. Пироговські з'їзди.
34. Основні напрямки розвитку вітчизняної медичної науки в XX і на початку XXI століть.
35. Історія розвитку медицини регіону і навчального закладу.

12. Політика освітнього компонента

Політика щодо академічної доброчесності.

- самостійне виконання навчальних завдань поточного та підсумкового контролів без використання зовнішніх джерел інформації (наприклад, окрім випадків дозволених викладачем, підготовки практичних завдань під час заняття);
- списування під час контролю знань заборонені (в т.ч. із використанням мобільних девайсів);
- самостійне виконання індивідуальних завдань та коректне оформлення посилань на джерела інформації у разі запозичення ідей, тверджень, відомостей.

З метою запобігання, виявлення та протидії академічного плагіату в навчальних працях викладачів, здобувачів освіти в коледжі розроблено «Положення про виявлення та запобігання академічному плагіату Чермеровецького медичного фахового коледжу».

Якщо здобувач освіти має сумніви або непевність, що його дії або бездіяльність можуть порушити

Кодекс академічної доброчесності коледжу, він може звернутися за консультацією до комісії з питань академічної доброчесності.

Політика щодо відвідування.

Політика щодо відвідування усіх форм занять регламентується «Положенням про організацію освітнього процесу у Чемеровецькому медичному фаховому коледжі» та Правилами внутрішнього розпорядку для здобувачів освіти Чемеровецького медичного фахового коледжу.

Здобувач зобов'язаний виконувати правила внутрішнього розпорядку коледжу та відвідувати навчальні заняття згідно з розкладом, дотримуватися етичних норм поведінки. Присутність на занятті є обов'язковим компонентом оцінювання (окрім випадків з поважних причин).

Політика щодо дотримання принципів та норм етики та деонтології здобувачами освіти

Дотримання правил внутрішнього розпорядку коледжу, бути толерантними, доброзичливими та виваженими у спілкуванні зі здобувачами освіти та педпрацівниками, пацієнтами, медичним персоналом закладів охорони здоров'я.

Політика щодо перескладання.

Порядок відпрацювання пропущених занять з поважних та без поважних причин здобувачами освіти коледжу регламентується «Положенням про порядок відпрацювання пропущених теоретичних, практичних, семінарських занять здобувачами освіти у Чемеровецькому медичному фаховому коледжі» та згідно графіку консультацій, відпрацювання пропущених занять.

Політика щодо дедлайнів.

Здобувачі освіти зобов'язані дотримуватися термінів, передбачених вивченням ОК і визначених для виконання усіх видів робіт.

Політика щодо апеляції.

У випадку конфліктної ситуації під час проведення контрольних заходів або за їх результатами, здобувач освіти має право подати апеляцію згідно з «Положенням про апеляцію результатів підсумкового контролю здобувачів освіти Чемеровецького медичного фахового коледжу»

Політика щодо конфліктних ситуацій.

Порядок і процедури врегулювання конфліктів, пов'язаних із корупційними діями, зіткненням інтересів, різними формами дискримінації, сексуальними домаганнями, міжособистісними стосунками та іншими ситуаціями, що можуть виникнути під час навчання, регламентуються «Положенням про запобігання, попередження та врегулювання випадків, пов'язаних із сексуальними домаганнями і дискримінацією у Чемеровецькому медичному фаховому коледжі», «Положенням про врегулювання конфліктних ситуацій в Чемеровецькому медичному фаховому коледжі».

Конфліктні ситуації, що виникають у сфері стипендіального забезпечення здобувачів освіти, вирішуються стипендіальними комісіями відділень коледжу в межах їх повноважень, відповідно до Правил призначення і виплати соціальних стипендій здобувачам освіти Чемеровецького медичного фахового коледжу, Правил призначення і виплати академічних стипендій здобувачам освіти Чемеровецького медичного фахового коледжу.

13. Сторінка курсу на платформі Moodle

Розміщена на платформі освітнього середовища Чемеровецького медичного фахового коледжу.

14. Джерела інформації

Основні:

1. Верхратський С. А. Історія медицини / С. А. Верхратський. – К.: Здоров'я, 2011. – 352 с.
2. Верхратський С.А., Заблудовський П.Ю. Історія медицини.- К.: Вища школа, 2001. - 431с.
3. Ганіткевич Я.В. Історія української медицини в датах та іменах. – Л.: Наукове товариство ім. Т.Г. Шевченка, 2004.
4. Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль: Лілея, 2004.
5. Шегедин М.Б., Мудрик Н.О. Історія медицини та медсестринства. - Тернопіль: Укрмедкнига, 2003.

Додаткові:

1. Ганіткевич Я. Український медичний календар на 2014 рік / Ярослав Ганіткевич. – Київ, 2013. – 84 с.
2. Голяченко О.М. Лікарі Вінничини. – Тернопіль: Укрмедкнига, 2006.
3. Голяченко О.М. Лікарі Тернопільщини. – Тернопіль: Укрмедкнига, 2006.
4. Грандо А.А., Грандо С.А. Лікарська етика. – К.: Тріумф, 1994.
5. Грицак Е.Н. Популярная история медицины / Е.Н. Грицак. – М.: Вече, 2010. – 464 с. 5.
6. Думка М.С. Про медицину скіфів. – К.: Вища шк. 1990.
7. Імена в медицині у відгомоні часу 2014 рік (перша частина). Календар знаменних та пам'ятних дат / укл.:

- С.М. Булах, Л.Є. Корнілова, М.С. Слободенюк. – Київ, 2013. – 115 с. 4.
8. Конопелько Г.Г., Голяченко А.О. Історія медицини та фармації України. –Тернопіль: Укрмедкнига, 2002. 9. Нобелівські лауреати з фізіології та медицини. Довідник. – Львів, 2000.
10. Павловский Л.И. Великие деятели мировой медицины : монография / Л.И. Павловский. – К. : ДИА, 2013. – 559 с. 3.
11. Соціальна медицина та організація охорони здоров'я: Підручник / Підзаг. ред. Ю. В. Вороненка, В. Ф. Москаленка. – Тернопіль: Укрмедкнига, 2000.
12. Ступак Ф.Я. Вступ до історії медицини. Медицина і первісне суспільство. – К.: НМУ, 2002.
13. Цимбалюк В. І. Історія української нейрохірургії в портретах / В.І. Цимбалюк. – Київ : Фенікс, 2014. – 232

Розробник _____

Олеся КУЦА